

עין משפט
נר מצוה

א א ב מיי פ"ג מהל' טומאת אוכלין הל"ג פ"ג מהל' שאר חצות

הטומאה הל"ג]:
ב ג מ"ג פ"ג מהל' טומאת
אזכרין הל"ג:

ג ד ה מ"י שס הל"ג:
ד ו מ"י שס ומ"י פ"ג
מהל' שאר אבות
הטומאה הל"א:

גוֹם' הַרָא"שׁ

חַשְׁבֶּת חַיִּים לֹא שְׁמָה
(6) וְאֶעֱ"ג דְּלֹא
שְׁמָה שִׁיבִי לְאוֹכְלוֹ מַחֲיִים כִּיּוֹן
שֶׁם אוֹכֵל מִיָּנִה בְּמֵה
עַד שִׁפְסַל
אֵיכָא אוֹכֵל לְכָלֵּב אִי מַחְשַׁבֶּת
שְׁמָה מַחְשַׁבֶּת:
מִמְרָה וִילִידָה
בְּמִדְבָּר שְׁלֵא הִיתָה
מַחְשַׁבֶּת מַעֲלוֹם:
הַדְּיוֹטָא דְּזִמְרָא שְׁרָא

ני מינין הם אותו מין
 וקוראין בלשון ר' אסירי
 וזהו ההקבה אבל אין
 שיש שיהא מין אחד חלוק
 מן תהבה: **א"ל**
 ונפרסם מן איכא למד' דא
 צי מחשבה תימא מאי
 ר' אלעזר ר' יוחנן בן גורי
 ר' יליא אהר מתיב וזו שמש
 וזו מאסות ועשו אדם כפר.
 ר' יוחנן בן גורי פליג
 וזי' למימר דר' אלעזר
 מן גורי חלוקה מן ר' דלא
 מסלול מחמת הגת ר' יליא
 דר' יוחנן פריך משום דל'ל
 דל'ל פריך ארצות ככפרים
 דל'ל נמי פריך מחשבה
 ושקרא דפרין אימשה

[illegible]

נראה ד"ל דאי שמה מחשבה אע"ג דלא חשיב וכולו וכו'. וכן בתוס' ר"ך וגויה ולקדם דבריהם וז"ל כל אי שמה מחשבה אע"ג מחיים לא חשב לאכלה וכו' והרי מתה לא פקע וכו'.

三

מחשבת חיים לא שמה מחשבה. דמחיים לא חשב לאוכלה

עד אחר שחיטה והרי מתה חבל חי שמה מחשבה
לא פקע שם אכול מינה צמה שנתנבלה עד שתפקד מארילת כלל:
תרנגולת דאנמא. הזכר אסור לפי שאין לו סימני טהרה

וְלֹא שָׂרִי מִטַּעַם
כֹּל הַיּוֹאֵל מִן הַטְּהוֹר טְהוֹר שְׂהִי הָאֵם
לֹא יִלְדֵה הַאֲפֵרוֹחַ אֲלֵא בְּיָצִים הַטִּינֶה
וְהַאֲפֵרוֹחַ מִעֲפָרָא קָא גְדִיל וְנֶאֱסַר
מִמֵּילָא ע"י סִימְנֵי טוֹמֵא וְנִקְבָּה
נִמְנִי אֵין לֹאֲסוּרֵה לִמְלֵן טוֹמֵא זֶה חֵזֶה
גּוֹרֵם דֵּלֵא אֲפֵרוֹחַ לֹא יֵלֵא אֲלֵא מִן
הַבִּינִיָּה וּמִעֲפָרָא קְגִדִיל כְּדִפְרִישִׁית
וּמִיָּהוּ נִרְאֵה עֵיקַר שְׁנֵי מִיָּנִים הֵן
וְהַיָּמִין שְׁקוּרִין תִּרְגוּמֹתָא דֵּאֲגַמָּה שְׂרִי
הַזִּכֹּר וְהַנִּקְבָּה דִּישׁ לֵהֵן סִימְנֵי טְהִירָה
וְהַיָּמִין שְׁקוּרִין תִּרְגוּמֹתָא דֵּאֲגַמָּה אֲסוּר
הַזִּכֹּר וְהַנִּקְבָּה דֵּאֵין נִרְאֵה שְׁמִין אֲחַד
חֲלוּקֹת אֲזִכֹּר מִהִנִּקְבָּה וְעוֹד כִּיּוֹן דֵּלֵא
הֵיוּ מַעֲשׂוֹת שְׁמֵאֵין הַכְּתוּבִין דְּזִהִנְהוּ
כִּבְלֵא מִין יֵשׁ זֶכֶר וְנִקְבָּה מִשּׁוֹם סִימְנֵי
טוֹמֵאֵה אֵין לֹאֲסוּר עַד שִׁיֵּהָ בּוֹ כֹּל
ד' סִימְנִים דִּמְנַשֵּׁר יִלְפִינֵן' :

אֲלֵהֶם בַּכִּפּוּרִים. חִמָּה דַּעִיכ רַבִּי
וְיִחְזֹק בֶּן נֹרִי לֹא צָעִי מַחֲשָׁבָה
אֲפִילוּ בַּכִּפּוּרִים מַדְבִּיר ק"ו וְאִ"כ
מֵאִי פִּרְיָ וְיֵשׁ לְמֹדֵד דִּה"פ [אֶלָּא]
בַּכִּפּוּרִים וְיִי אֵיכָא כו' וְאִ"כ בָּלָא
נִפְל גַּלְת נִמִּי לִרְבִּנָּן תְּרִיץ מַחֲשָׁבָה
וְהָעִיג דְּמַקְשָׁה אֲסִיק אֲדַעְמִיהָ הָא
דִּנְקֻט נִפְל גַּלְת מַכְל מְקוֹס פִּרְיָ
מֵעִיקָרָא אֵילִימָח בַּכִּפּוּרִים כו' דְּסַבֵּר
דְּמַחֲמַת נִפְלָה גַּלְת לֹא מִימָחַס כּוֹלִי
הָאִי עַד שִׁיעָשָׂה כִּכְפָּר עַד דְּמַשְׁנִי
רַבִּי יִזְרָא: 5 גְּזִי כִפְרִים וְהַחֲלָב
דְּחֻלָּב דְּמֵאִי אִי דְבַהֲמָה טְהוּרָה
וְזִרְיָכָה מַחֲשָׁבָה בַּכִּפּוּרִים דְּלִין דִּרְךְ
לְאַחֲבֹל חֲלָב אִם כֵּן אֲמֵאִי אִין תְּרִיץ
הִכְשָׁר דְּחֻלָּב נִבְלַת בַּהֲמָה טְהוּרָה אִין
סָפּוּפָה לְעִמָּא טוּמְאָה חֲמוּרָה כְּדַמְרִין
בְּכַל שַׁעָה (פִּסְחִים כג.) מַחֲלָב נִבְלָה
וְחֻלָּב טְרַפָּה יַעֲשֶׂה לְכָל מַלְאָכָה וְאִי
בַּחֲלָב שְׁחוּתָה הָא דַּס שְׁחִטָּה לֹא
מִשְׁכַּר אִין דְּקִאֲמָר תְּרִיץ מַחֲשָׁבָה
אֵילִימָח אֲפִי שֶׁס אֲוֹלַב עֲלֵיו עַד שֶׁשִּׁיבַּ
דִּהִכְשָׁר אִינוּ מוֹעִיל עַד שִׁיחָא אֲוֹלַב
כְּדַלְמָר בַּהֲעוֹר וְהַרְוֹצַב (חֻלִּין קכח.)
גְּזִי עוֹלָשִׁין שְׁהִידִין לְבַהֲמָה וְכַחֲלָב
בַּהֲמָה טְמֵאָה פְּשִׁטָּא דְּחֻלָּב תְּרִיץ
מִמַּחֲשָׁבָה דַּמ"ש מַחֲשָׁבָה וְגְזִי כִרְכִּיס
גִּרְסִין לִיה וְיִמְיָרִי בַּחֲלָב שְׁחוּתָה
דְּכִין דְּלִין תְּרִיץ מַחֲשָׁבָה הָא
אֲוֹלַב וְיִמְתַּכֵּר דָּס שְׁחִיטָה:
שׁוֹס

מאי אינה יורדת לכך אמר רבא הכי קאמרי

צבא. לאצילה ופוז תטמא טומאח אוכלין שיחשפ עליה
תן לאוכלן ואע"ג דכבר חשב בחצורן שהרי נמלך
: **ירידות מחשבה.** לאצילה ופוז תטמא מאליה ותחזור
במגע דהא מאליה קודם מחשבה אין לה טומאה

אלה צבית הניעו: ואינה לריש
הכשר. כדילין לקמן בשמעתין [מא]. כל
שסופו לטמא טומאה חמורה אין צריך
הכשר לא שום הכשר ירידת טומאה
לא הכשר מים ולא הכשר שרץ אלא
מאליה בלא שום נגיעה: **אלמא**
מחשבת חיים. דלא מחיים קטמא
לאכילה ואפ"ה לא מהניא ההיא
מחשבה לטומאה דבעינן מחשבה
בשעה שראוי לקבל טומאה ומחיים
לאו בר קבולי טומאה הוא: **הכא**
נמי מחשבת חבור. הואיל ומחזור
לאו בר קבולי טומאה לא שמה
מחשבה: **מן הרוס**. עוף הבר פורח
באיר דלא הוה קמן מחיים דליחשביה:
חרגולוס שצינצה. דאמרין לקמן
כותים היו שס וחסכו עליה והא
תרנגולת עוף שזמן חסו והוא קמן
מחיים ואפילו הכי צעי מחשבת
לטומאת מגע: **עוף טמא מי מטמא**.

צבית הבליעה והא קיימא לן (חולין דף קט:) מי שאיסורו משום כל תאכל נבלה יאז זה שאיסורו משום כל תאכל טמא לא) ותרנגולת משום שצבנה מטמא צבית הבליעה הואי מדקא מייתי לה רבי יוחנן בן גורי לקמן ספיעמא למילתיה דפליג דגזול שפלה בנתא חלמא דומיא דגזול הוא: **שמרדה**. שזרחה ונעשית מדצבית לאדוניה וס' גדלה אפרוחין ומחן נפל אחד כחן דלח היתה זו מחשבה מעולם: ומאי **ברא**. דקאמר לכו: **דאיבראי ממרה**. הנעשה מדצבית לאדוניה: **סרגולא**. נקבה דאגמא הואי דההוא עוף טטור וזין עוף אליבא דרב פפא: **חויורא** רבן דדרסה. מוקצלת צרגליה מה שאוכלת. ואני אומר שדורסת על מאכלה צרגליה לחסו שלא יאז כולו לפיה ואין עוף טטור עושה כן: והיינו גירוסא. דקיימא לן גירוסא עוף טמא הוא דאמר דפרק כל הבשר (חולין דף קט:) כל מה דאסר לן רחמנא שר' לן לקציליה אסר לן דמא שר' לן כבדא אסר לן גירוסא שר' לן ליטא דכורא: **גזול** טטור: **שנפל גת**. ומת: **וחשז עליו להעלותו לכוס**. להאכילו: **טמא**. טומאת אוכלין ומטמא אוכלין אחרים במגע דמעמזו בזה עליו טומאה משחשז עליו כדליף לקמן) הואיל וסופו מטמא אדם כגון האוכלין טמא אחרים צבית הבליעה לענין טומאת קלה ולא

הַמִּשְׁפָּחָה (שם וכע"ז ב"ריות) שם: שְׂרָיָה הוֹשֵׁב דָּרֵס שְׁמִינִי (רבות) שם: גְּבִרְתָּהּ בְּרָה
הַמִּשְׁפָּחָה שְׂרָיָה וְעוֹד שָׁרָה לֵב דְּחִיין אָחֵם שָׁלֵם נִשְׁתַּחֲוֶה וְאָחֵם תַּעֲמָלָהּ בְּרָה
הַמִּשְׁפָּחָה (והובל) עֲרִיבָה חֲמֻשָּׁה. לְהַשְׁלִיךְ לְנִעְרִים אֵלֶּם לֹא חָן מְעַמְמָן יוֹמָלָה
הַמִּשְׁפָּחָה שְׂרָיָה חָן עַד שְׁעִיר וְיִרְשֵׁה לְפָחוֹת מִנִּינָה אֲרִיכִין. אֵם חֵיב עַל פֶּה
לְמַשְׁכָּד שְׂרָיָה וְחֵם שָׁלֵם עֲמֻדָה אֵיז מִזְכֹּרֵת גְּבִלָה (שם): אִלּוּ: מִשּׁוֹם דַּמְעָמָן יוֹמָלָה
הַמִּשְׁפָּחָה שְׂרָיָה לְעַמּוֹת מְעוֹרָה אֵיז מִזְכֹּרֵת גְּבִלָה (רבות) שם:

בא סימן פרק ששי נדה

מסורת הש"ס

זכאים קה: טהרות פ"ה
א"ל זכורות י: שקלים פ"ה
א"ל, (ז) זכרות יט: גיטין
א"ל, א חולין סב:
[טהרות פ"ח מ"ו],
[שבת כט: וש"נ]
עוקצין פ"ג מ"ג זכורות י:
ימות כ"א, (ו) עוקצין שס
זכורות שס כריתות שס
י' כס"א לימא ל"א, (ט) דף
א"ל, (י) ווע' תוס' חולין
סב:]

הגהות הב"ח

(רש"י ד"ה נצלת צהמה
ו' אי חשיב עליה
מטרפא:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

ממאה בכל מקום. ואפילו
ות (י). ונבלת עוף טהור
ו. וא"ת נבלת בהמה טמאה
מזית זה לאכילה מצטרף עם
ירה, דנבלת בהמה מטמאה